

Platenbaas Henk Meijnders stopt ermee

Honderdvijftigduizend platen wachten op koper

DOOR JEROEN BORDEWIJK

LEIDEN - Henk Meijnders heeft het opgegeven. Hij had zijn tweedehands platenzaak All That Music in de Vrouwensteeg in z'n geheel willen verkopen aan een jonge, nieuwe uitbater met een passie voor muziek. „Maar het lukt niet. De markt voor tweedehands platen is niet meer die van twintig jaar geleden.”

Na dertig jaar in de winkel wil de 67-jarige jazzfanaat liever zelf platen draaien. Eind dit jaar stopt hij ermee. Nalatenschap: honderdvijftigduizend geluidsdragers, vooral vinyl. Het 'musiquariaat' in de Vrouwensteeg puilt uit met tienduizenden lp's en singeltjes, die in volle bakken en lange rijen langs de muren staan. In een depot in Leidschendam staat nog veel meer.

In 1980 nam Meijnders 'Het Snuffelhoekje' over, een winkel op de Korte Mare waar snuisterijen werden verkocht. „Ik was 38 jaar en werkloos. Ik ben behoorlijk in het diepe gesprongen met die winkel. Maar ik moest wel, want de arbeidsmarkt was hopeloos”, vertelt hij. „Toen ik een rekje met 78-toeren platen van thuis aan iemand kon verkopen, ben ik met muziek begonnen. De tweede stap was een advertentie in De Telegraaf waarin driehonderd lp's werden aangeboden. Dat was de eerste grote partij die ik aankocht.”

In 1988 verhuisde Meijnders naar de huidige winkel in de Vrouwensteeg, vlakbij Plato en destijds ook bij de platenzaken Free Record Shop en Gé Hofenk. Daar beleefde All That Music in de jaren negentig de hoogtijdagen. „Door de komst van de cd wilden mensen in één keer van hun lp's af. Tegelijk hadden nog veel mensen een platenspeler en was er volop vraag. Ik heb dit nooit gedaan om rijk te worden, maar ik kon er prima van leven. Zelfs met twee studerende kinderen. Overigens met dank aan mijn vrouw, de stille kracht achter de winkel.”

De klantenkring was net zo divers als het aanbod, vertelt

Henk Meijnders in zijn platenzaak. „Weggooiën vind ik erg moeilijk.”

FOTO HIELCO KUIPERS

Meijnders. „Studenten en andere Leidenaars, maar ook buitenlandse dj's die met de gekste dingen de winkel uitliepen. Of mensen die echt alles van The Beatles wilden hebben. Van de Zweedse, Finse en Japanse versies van A Hard Day's Night tot een lp met Beatle-melodieën op panfluit.”

Het assortiment loopt uiteen van jazz tot klassiek en van Nederlandse tot Franse chan-

sons. „Maar het meest verkocht is 'black music': soul en funk. En natuurlijk pop. Je wilt niet weten hoe vaak ik Rumours van Fleetwood Mac in m'n handen heb gehad. Of Bat out of hell van Meatloaf.”

Na 2000 werd het minder. De overgang van lp naar cd was voltooid en de markt raakte verzadigd. „Jongeren hebben bovendien weinig met vinyl, die downloaden liever. In 2002

kreeg ik last van de euro, waardoor mensen geen gevoel meer hadden bij hun geld en zuiniger werden.”

Hoewel er sinds 1988 tienduizenden platen over de toonbank gingen, staat de winkel vol met lp's die niet werden verkocht. Erg 'weggooiërig' is Meijnders nooit geweest. „Achteraf had ik misschien beter alleen de krenten uit de pap kunnen inkopen. Sgt. Pepper's Lonely Hearts

Club Band van The Beatles raak je altijd wel kwijt, maar de zoveelste Joe Jackson uit de jaren tachtig niet. Dat zou ook de belangrijkste taak zijn geweest voor een nieuwe eigenaar: opruimen. Het grote probleem is ruimtegebrek. En er had een webwinkel bij gemoeten. Maar ook daarbij moet je selectief zijn, want je zet niet even zestigduizend lp's online.”

Henk Meijnders houdt in-

middels rekening met het ergste. „Het alternatief voor een overname is dat ik de inboedel in partijen verkoop. Lukt dat ook niet, dan is het allerlaatste redmiddel de kringloopwinkel. Weggooiën vind ik erg moeilijk. Voor mijn gevoel heb ik ook een soort milieufunctie. Maar voorlopig heb ik goede verwachtingen van een uitverkoop die onlangs begon. Er zit nog genoeg muziek in de winkel.”